

[Ib Christensen]

»Agter ministeren at gøre forestillinger over for den vesttyske regering på baggrund af den slesvig-holstenske landsregerings planlagte attentat på det danske mindretals rettigheder i Slesvig-Holsten?«

(Spm. nr. 1495).

Begrundelse.

Ifølge Jyllands-Posten den 7. september har den slesvig-holstenske landsregering besluttet at søge valgloven til landdagen ændret, således at det danske mindretals muligheder for repræsentation forringes.

Den officielle begrundelse er, at man vil fritage det danske landdagsmedlem for i givet fald at »blive tungen på vægtskålen« i landdagen ved valg af landsregering.

Den socialdemokratiske og liberale opposition har taget skarpt afstand fra regeringens plan og betegnet den som forfatningsmæssig betænkelig og udtryk for foruroligende mangel på tolerance.

Det er en bedømmelse, som den danske regering bør kunne tilslutte sig. Vurderingen kunne også gælde den udelukkelse fra TV-udsendelser under valgkampen ved det seneste landdagsvalg, som blev Sydslesvigsk Vælgerforening til del.

Det må være berettiget, at der fra højeste officielle plan i Danmark fremkommer en offentlig indsigelse imod planen om at forringe det danske mindretals repræsentationsadgang, som gennem alle årene har været anset for en selvfølge og for en af de grundlæggende forudsætninger i det dansk-tyske forhold.

En sådan forringelse står i skærende kontrast til Sønderjyllands amtsråds beslutning i 1974 om at udvide sit medlemstal fra 25 til 29 for at give det tyske mindretal, gennem Slesvigsk Parti, bedre mulighed for repræsentation.

Besvarelse (18/9 79):

Udenrigsministeren (Christophersen):

Regeringen har nøje fulgt den debat, som er udløst af meddelelsen om, at den slesvig-holstenske landsregering planlægger at fremsætte et forslag om at ændre antallet af pladser i landdagen i Kiel.

Der kan imidlertid ikke tales om et »attentat« på det danske mindretals rettigheder i

Sydslesvig, idet mindretallets fritagelse for den såkaldte 5 pct.s spærreklausul i den slesvig-holstenske valglov ikke berøres af forslaget. I forbindelse med forhandlingerne, der gik forud for de to ensidige erklæringer af 1955 om mindretalsforholdene på begge sider af grænsen, påtog man sig fra tysk side at virke for, at denne fritagelse ville blive gennemført, hvilket altså også skete. Det danske mindretal i Sydslesvig har således været repræsenteret i den slesvig-holstenske landdag siden landdagsvalget i 1958.

I overensstemmelse med det hævdvundne princip om, at Danmark og Forbundsrepublikken ikke træffer folkeretligt bindende aftaler om behandlingen af mindretallene ved grænsen, må vi også i det omhandlede tilfælde fastholde og respektere, at dette er et slesvig-holstensk anliggende.

Samtidig må det fremhæves, at vi fra dansk side lægger vægt på – i overensstemmelse med ånden i Københavns- og Bonn-erklæringerne fra 1955 – at mindretallene i grænseområdet får alle de friheder og alle de muligheder for at gøre sig kulturelt og politisk gældende, som med rimelighed kan tilkomme mindretallet. Der har gennem de sidste 20 år fundet en lykkelig udvikling sted i grænselandet, som i høj grad har afbygget gamle modsætninger og bidraget til en øget forståelse mellem dansk og tysk. Denne udvikling skulle nødigt nu møde hindringer. Dette generelle synspunkt ved jeg at den slesvig-holstenske landsregering deler.

Som hr. Ib Christensen anfører, er antallet af amtsrådsmedlemmer i Sønderjyllands amtsråd blevet forøget fra 25 til 29 netop for at give det tyske mindretal mulighed for at bevare to mandater i amtsrådet. Det ville være lykkeligt, hvis man også i Slesvig-Holsten lod sig lede af tilsvarende synspunkter.

Til *ministeren for skatter og afgifter* (11/9 79) af:

Flygaard (DR):

»Finder ministeren det ikke urimeligt, at det skal være ca. dobbelt så dyrt at køre privat i arbejdsgivers bil som at stille egen bil til rådighed?«

(Spm. nr. 1496).

Begrundelse.